

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАФЕДРИ

Орган парткому, профкому, комітету комсомолу, ректорату Київського ордена Трудового Червоного Прапора інженерно-будівельного інституту

№ 35 (977)

Четвер, 20 листопада 1986 р.

Видається з вересня 1962 р.

Ціна 1 коп.

ВИЩА ШКОЛА — НА ШЛЯХУ ПЕРЕБУДОВИ

ЩОБ СЛОВО НЕ РОЗХОДИЛОСЯ З ДІЛОМ

В ІНСТИТУТІ ВІДБУЛИСЯ ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ. З ДОПОВІДДЮ «ПІДСУМКИ ВСЕСОЮЗНОЇ НАРАДИ ЗАВДІЮЮЧИХ КАФЕДРАМИ СУСПІЛЬНИХ НАУК І ЗАВДАННЯ КОМУНІСТІВ ВУЗУ» ВИСТУПИВ ЗАВДІЮЮЧИЙ КАФЕДРОЮ ІСТОРІЇ КПРС І НАУКОВОГО КОМУНІЗМУ, ДОКТОР ІСТОРИЧНИХ НАУК ПРОФЕСОР В. Ф. ПАНІБУДЬЛАСКА:

— ВСЕСОЮЗНА нарада завідуючих кафедрами суспільних наук наказала, що в умовах перебудови, що відбувається в країні, широке поле діяльності відкривається і для вчених-суспільствознавців. Тому що саме вони покликані зробити великий внесок в наукове забезпечення суспільних відносин соціалізму, що розвивається, розробляти практичні питання перебудови, аналізувати нові форми і методи політичної, організаційної і ідеологічної діяльності партійних комітетів, сприяти формуванню наукового світогляду, високих моральних якостей людщини праці.

Перед суспільствознавцями партія ставить, перш за все, завдання суттєво просунути вперед в сфері теорії, у творчому осмисленні нових явищ і процесів. Найші суспільствознавчій науці належить переглянути трактовку деяких питань, очистивши її від нашарувань, що утворилися в останні роки.

Для багатьох досліджень в сфері суспільних наук це притаманні описовість, штампи, декларативність в сужденнях, догматизм, а в ряді випадків і невірність забігання наперед. Щоб цих недоліків позбавитися, необхідно перейти до вивчення реальності, а не тільки спеціальної літератури, як це часто трапляється у суспільствознавстві. Необхідно підвищити роль конкрет-

них соціологічних досліджень. Партія ставить питання про дальший розвиток процесу взаємопроникнення суспільних і технічних наук.

Досягнення суспільних наук в країні відомі. Однак, перш за все, вони результат діяльності академічних і відомчих інститутів, які ведуть велику організаційно-координаційну роботу. Науковий потенціал вузької роботи використовується поки неефективно. Виходить, що суспільствознавці країни діють розрізнено. Тому одним із головних завдань вбачається об'єднати зусилля вузьких суспільствознавців в масштабах кафедр, інститутів, вузьких центрів, республік, країн.

На нараді була дана критична оцінка існуючим формам і методам викладання суспільних наук. Проявляється тенденція шукати в «пронісних істинях» рецепти, принагідні на всі випадки життя. Тому сьогодні ставиться питання про необхідність ломки догматичних методів і методик викладання суспільних наук. Не на належному рівні виявилось підготовлені Міністром СРСР проекти суспільних курсів в суспільних наук. Тому Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов з цього приводу сказав на нараді: «Потрібно переглянути програми, підготувати нові лекції, поновити підручники».

В питаннях підвищення ефективності викладання суспільних наук не можна не зупинитися і на проблемах по розробленню засобів навчання. Це питання близьке нашим кафедрам як опірним в республіці. Протягом тривалого періоду іде процес осмислення необхідності застосування технічних засобів навчання для підвищення ефективності учбово-виховної роботи. І тут є певні досягнення. Розроблена, наприклад, наукова методика використання ТЗН, чимало їх уже впроваджено в учбовий процес. Однак зараз цей процес являється загальмується. Одна із причин вбачається в тому, що сучасний етап впровадження технічних засобів навчання настійно вимагає органічного, науково обгрунтованого (теоретично і експериментально) поєднання ТЗН з проблемним вивченням суспільних наук, з широким, комплексним підходом до наукової методики, розробки її в широкому контексті проблем перебудови і сучасної ідеологічної ситуації.

ВИХОДЯЧИ з вимог, поставлених партією на Всесоюзній нараді до кафедр суспільних наук, можна розглянути певні пропозиції. Для успішної розробки, впровадження, вдосконалення науково-методичної роботи кафедр необхідні відповідні організаційні форми, певна перебудова структури деяких провідних у цій справі кафедр. В даному випадку це може бути створення регіональних науково-методичних центрів, які будуть об'єднувати зусилля зацікавлених кафедр і окремих викладачів, які мають досвід науково-методичної роботи. Такі центри повинні очолюватися Радами і

створюватись на базі вузьких кафедр, тобто кафедр які безпосередньо здійснюють учбово-виховний процес, мають відповідний досвід, традиції і навіть уже наукові школи, що склалися.

При таких кафедрах потрібно створити науково-дослідні підрозділи (лабораторії, групи і т. д.), які були б забезпечені штатами, кадрами, видавничими можливостями, необхідною матеріально-технічною базою. Регіональні науково-методичні центри зможуть здійснювати плідний зв'язок з периферійними кафедрами, допомогти їм у підвищенні наукового, методологічного рівня методичної роботи, дати можливість залучити в широкому масштабі великі творчі сили, які зараз теж знаходяться в розпильному стані. Ці центри успішно зможуть готувати і проводити науково-методичні регіональні конференції, щорічно видавати збірники та інші роботи з науково-методичної проблематики, координувати цю роботу, на основі узагальнення передового досвіду давати конкретні методичні, організаційні рекомендації по вдосконаленню учбово-виховного процесу, проводити спрямовані педагогічні широкомасштабні експерименти і соціологічні дослідження.

Кафедра історії КПРС і наукового комунізму готова взяти на себе організацію цієї роботи.

Для перебудови ідейно-виховної роботи треба рішуче перейти до соціологічних досліджень студентського контингенту, розпочинаючи вже з I курсу, і, звичайно,

(Закінчення на 2-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

ПЕРЕБУДОВА: ШИРОКЕ ПОЛЕ ДІЯЛЬНОСТІ ДЛЯ ВЧЕНИХ-СУСПІЛЬСТВОЗНАВЦІВ.

НОВІ ПІДРУЧНИКИ — СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛІСТІВ ДЛЯ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА.

ВИКОНУЮЧИ ПОСТАНОВУ СЕКРЕТАРІАТУ КИЇВСЬКОГО МІСЬКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ.

ДИПЛОМ ПОШАНИ ЗА ПІДРУЧНИК

На Виставці досягнень народного господарства СРСР в павільйоні «Народна освіта» було представлено на огляд «Підручники і учбові посібники, створені в 1984—1985 рр. для студентів вищих і спеціальних учбових закладів» підручник «Залізобетонні конструкції», створений колективом авторів Київського інженерно-будівельного інституту.

Партія і уряд ставлять завдання підвищення ефективності виробничих, якості продукції, капітальних вкладень, рівня індустріалізації будівельного виробництва, економії матеріалів тощо. Переважний розвиток повинно отримати створення виробів, які забезпечують зниження металомісткості, вартості, трудомісткості будівництва, маси будинків і споруд.

Представлений підручник цілком відповідає названому умовам. В ньому приведені фізико-механічні і деформативні якості бетону, арматури

і залізобетону, основні теорії опору залізобетону і особливості проектування конструкцій. Викладені основні принципи проектування залізобетонних конструкцій промислових і цивільних будов, а також їх техніко-економічні показники. Розглянуті конструкції одноповерхових і багатоповерхових каркасних будов, їх покриттів, перекриттів, фундаментів, а також резервуарів, силосів і бункерів.

Члена авторського колективу, завідуючого кафедрою залізобетонних і кам'яних конструкцій, д. т. н. професора А. Я. Барашнікова за створення цього підручника нагороджено Дипломом Пошани ВДНГ СРСР, а Полякова Л. П., доцентів кафедри Кузнецова Л. В., Лисенка Є. Ф. за твердження учасниками ВДНГ СРСР.

Ж. БЕЛАЯ, ст. науковий співробітник відділу патентно-ліцензійних досліджень.

МИ ПРИЙШЛИ ВЧИТИСЬ

Вже минуло два з половиною місяці, як ми вчимося в інституті. Ми розуміємо, що від нас вимагається свідомо дисципліна, працелюбність, наполегливість у оволодінні знаннями. Без цього хороших спеціалістів із нас не вийде.

Однак не все у нас ще добре виходить. Легше, звичайно, вчорашнім десятикласникам. А у студентів, які закінчили національні школи, існує ще й мовний бар'єр. Але ми всі завжди готові їм допомогти.

Кожен студент, звичайно, докладає всіх зусиль для того, щоб якнайповніше зрозуміти пройдені на лекції матеріал. І тому дивує те, що вже зараз, на I курсі, в перші дні і місяці занять знаходяться серед нас «любители» нічого не робити. З перших же днів незадовільні оцінки виявляються у О. Нагорної, А. Щербинського. То замість того, щоб з більшою енергією вчитися, вони чомусь ще й пропускатимуть заняття. Хочеться сказати: все, що ми робимо, то тільки для себе, адже нас в інститут ніхто на ланцюжку не привів.

О. БРЕДЮК, староста групи ПГ-13.

зрозуміти пройдені на лекції матеріал. І тому дивує те, що вже зараз, на I курсі, в перші дні і місяці занять знаходяться серед нас «любители» нічого не робити. З перших же днів незадовільні оцінки виявляються у О. Нагорної, А. Щербинського. То замість того, щоб з більшою енергією вчитися, вони чомусь ще й пропускатимуть заняття. Хочеться сказати: все, що ми робимо, то тільки для себе, адже нас в інститут ніхто на ланцюжку не привів.

КУРС — НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

ОБІЦЯНКИ — ЦЯЦЯНКИ

Перебудова вищої школи вимагає нового підходу до навчання студентів. Досягти нового якісного стану підготовки спеціалістів можна при нерозривній єдності теорії і практики. Вивити конструкції будівельних машин, отримати практичні навички технічного обслуговування ремонту і керування студенти спеціальності «будівельні машини й обладнання» можуть під час проходження полігонної практики.

На кафедрі будівельних машин ім. Ю. О. Ветрова був створений полігон будівельних машин ще в 1958 році. Він служив для ознайомлення студентів спеціальності, «апримовані й цивільні будівництва» з натурними зразками екскаваторів, багатовишних будьозерів, скреперів та інших машин.

В останні роки на полігоні були зібрані, головним чином, машини для земляних робіт, на яких студенти спеціальності БМО відпрацьовували лабораторні роботи, здобували одночасно навички керування машинами. Крім того, на полігоні силами студентів і викладачів збудовано учбовий клас і стендовий зал, в якому юнаки і дівчата знайомляться з обладнанням для наукових досліджень, які проводять співробітники кафедри.

Вже два роки студенти II курсу проходять практику на полігоні, і це дає підстави сказати, що знання їх певною мірою підвищуються.

Та, на жаль, полігон до цього часу не приве-

дено в належний стан. Учбовий клас, де студенти слухають теоретичний курс і оформляють лабораторні роботи, навіть не општукатурений, столи старі, замість стільців — лавки. В такому класі навіть соромно, не говорячи вже про те, що неприємно, проводять заняття.

Під час здійснення ремонтних робіт не вистачає інструментів. А після роботи немає можливості навіть помити руки, тому що не тільки гарячої, але й холодної води на полігоні немає.

Стендовий зал, в якому знаходиться обладнання для проведення науково-дослідної роботи, не має силової електричної мережі, необхід-

ної для включення електродвигунів обладнання. Тут теж стіни не шукатурені, відсутнє будь-яке опалення, розбиті шибки у вікнах. Дуже великі труднощі виникають при заправці машин паливно-мастильними матеріалами для забезпечення проведення занять по відпрацьованню студентами лабораторних робіт на машинах. Ще більші труднощі виникають при заміні поламанних або зношених частин і деталей машин.

Керівники кафедри будівельних машин і полігона неодноразово зверталися до проректора з адміністративно-господарської роботи за допомогою, писали на його ім'я і на ім'я ректора Інституту рапорти, допо-

відні, заявки тощо. Та на жаль, справа з місяця не зрушилася. Крім обіцянок, нічого не зроблено.

І це, незважаючи на те, що в плані заходів ректорату і парткому інституту по виконанню постанови секретаріату Київського міськкому Компартії України «Про роботу ректорату і парткому КІБІ по забезпеченню зв'язку наукової діяльності вузу з виробництвом» записано: «Більш ефективно використовувати для наукової цієї полігон для дослідження будівельних машин». Дата виконання — 1986 рік.

Нинішній рік закінчується, і кафедра готова більш ефективно використовувати полігон для

наукової й учбової роботи. Однак в тих умовах, про які говорилось вище, далеко не підеш. Полігону необхідна дієва і невідкладна допомога у забезпеченні його будівельними, паливно-мастильними матеріалами, запасними частинами, інструментом, електрикою і водою. Тим більше, що вода і паливно-мастильні матеріали знаходяться в кількох метрах від полігона, власне, через стіну на території інститутського гаража. І цього допомога кафедри будівельних машин врешті сподівається отримати від адміністративно-господарської підрозділу і ремонтно-будівельного управління інституту.

В. КОНДРА, доцент, І. ШЕМЕТ, асистент кафедри будівельних машин.

ЩОБ СЛОВО НЕ РОЗХОДИЛОСЯ З ДІЛОМ

(Закінчення).

неабияку роль повинна відіграти гласність.

ОТЖЕ ПЕРЕБУДОВА нашої роботи передбачає уміння самокритично оцінювати результати своєї діяльності. Добиватися, щоб слово не розходилося з ділом, щоб було більше відповідальності в прийнятті рішень і суворий контроль за їх виконанням. Раді кафедр суспільних наук добиватися вищої дієвості в своїй роботі, ставити конкретні питання наукові, учбово-методичні та ін. Всесоюзна нарада завідуючих кафедрами орієнтувала на створення у вузах єдиної партійної організації кафедр суспільних наук.

Доповідь В. Ф. Панібудьласки жваво обговорюва-

лась учасниками зборів. Щодо перебудови роботи кафедр суспільних наук вищої школи своїми думками поділилися доцент кафедри історії КЛПРС і наукового комунізму І. Х. Сас, доцент кафедри політекономії В. Д. Старченко, завідуючий кафедрою економіки будівництва М. П. Педап, завідуючий кафедрою марксистсько-ленінської філософії А. І. Клевцов, проректор С. О. Литвиненко.

Збори партійного активу прийняли рішення, спрямоване на поліпшення роботи Ради кафедр суспільних наук, на забезпечення дальшого вдосконалення учбово-виховної роботи, органічної єдності викладачів технічних, природничих і суспільних наук, тощо.

Він створив перший університет. Він, краще сказати, сам був першим нашим університетом.

О. С. ПУШКІН.

ЖИТТЄВИЙ і творчий подвиг Михайла Васильовича Ломоносова, першого російського вченого — природодослідника світового значення, людини енциклопедичних знань і титанічної натурі був цілком присвячений служінню високим цілям. Любов до Росії,

* 19 ЛИСТОПАДА — 275 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. В. ЛОМОНОСОВА

ВЧЕНИЙ І ПАТРІОТ

науки, істини — ось чому поклонявся все своє життя геніальний син російської землі, який став її славою і гордістю.

Син рибалки, «архангельський мужик», який прийшов в Москву пішки з берегів Білого моря, М. В. Ломоносов ввійшов в історію світової науки як вчений надзвичайно різнобічних інтересів і дарувань.

В 19 років юнак покинув батьківський дім і відправився в Москву, де незабаром був прийнятий в число учнів Слав'яно-греко-латинської академії при Заїконопаському монастирі. Через чотири роки (1935 р.) в числі найбільш здібних учнів Ломоносова було направлено в Петербург і зараховано в Академічний університет. Для продовження освіти Петербурзька Академія наук направила Ломоно-

сова в Німеччину, де протягом трьох років він навчався в Марбурзькому університеті. В 1741 році Ломоносов повернувся на батьківщину і через рік його було призначено ад'юнктом Академії наук по фізичному класу, а ще через три роки він став першим російським, обраним на посаду професора (академіка) хімії.

Своїми науковими працями М. В. Ломоносов збагатив багато галузей людських наук. Його ідеї далеко випередили свій час. Вчений створив основи фізичної хімії, сформулював принцип збереження матерії і руху, розвивав атомно-молекулярне вчення. Значну увагу Ломоносов приділяв дослідженню атмосферної електрики і сили тяжіння. Ним було висунуто вчення про колір.

Постійно пов'язуючи науку з практикою, Ломоносов протягом всього свого життя був ініціатором найрізноманітніших наукових, технічних, культурних заходів, спрямованих на розвиток продуктивних сил Росії, які мали величезне державне значення.

Однак в умовах феодально-кріпосного ладу багато його «державних помыслів» не могли бути здійсненими.

Справжнім перетворювачем був М. В. Ломоносов і в літературно-художній творчості. Він був визначним російським поетом XVIII століття, заклали основи сучасної російської літературної мови, був автором фундаментальних літературних праць, художником, істориком, просвітителем свого народу.

В. КАПЛЕНКО.

ОЛІМПІАДА З СПЕЦІАЛЬНОСТІ

За дорученням Міністерства СРСР і ЦК ВЛКСМ в кінці жовтня наш інститут провів першу Всесоюзну олімпіаду з спеціальності «Промислова і цивільне будівництво». Метою олімпіади була перевірка знань, умінь і навичок студентів у рішенні комплексних інженерних завдань, що виникають у будівельному про-

ектуванні і виробництві. В олімпіаді брали участь 36 студентів із 11 республік і м. Москви. Учасникам були запропоновані 7 завдань з різних курсів, що вивчаються на будівельному факультеті, а також 3 завдання по комплексу питань, що стосуються організації зведення комплексу об'єктів, довговічності і надійності

будівельних конструкцій, застосування ЕОМ в будівельному проектуванні.

В рамках олімпіади проводилася студентська наукова конференція, на якій з доповідями виступило 12 студентів. Найбільший інтерес викликали доповіді «Міцність і деформативність бетону при плоскому напру-

женому стані в умовах дії підвищених і понижених температур» студента О. Голова із Макіївського інженерно-будівельного інституту; «Курсове проектування по залізобетонних конструкціях з застосуванням калькуляторів, що програмується» студента С. Емдіна із Москви; «Оптимізація кон-

струкцій на основі принципів архітектурно-будівельної біоніки» Г. Вайтуба.

За підсумками проведення олімпіади перше місце присуджено Олегу Голову із Макіївського інженерно-будівельного інституту, друге — студенту Московського інженерно-будівельного Юхиму Емдіну і третє —

Дмитру Сидоровичу, студенту Білоруського політехнічного інституту.

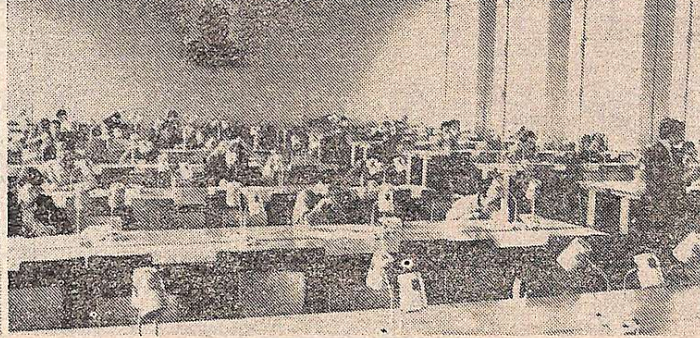
Ім вручені почесні дипломи і цінні подарунки. Вони також будуть нагороджені туристичними путівками по лінії БММТ «Спутник», а в додаток до дипломів переможцям після закінчення інституту буде зроблено відповідний запис.

Учасники олімпіади зустрілися з провідними вченими нашого інституту. Вони познайомилися з столичною радянської України, побували на цікавих будівельних об'єктах і в науково-дослідних інститутах.

Перед закриттям олімпіади відбувся методичний семінар для керівників делегацій, на якому обговорювалися завдання по вдосконаленню форм і методів проведення таких олімпіад.

М. ГОЛЬДБЕРГ, заст. секретаря комітету комсомолу інституту з учбово-наукової роботи.

На знімку: під час проведення олімпіади.

ТІЛЬКИ СУСПІЛЬНО-КОРИСНА ПРАЦЯ

В ході реалізації рішень XXVII з'їзду КЛПРС у розвитку народного господарства країни відбуваються позитивні зміни. Однак посилення позитивних тенденцій в економіці виключає однак будь-які прояви самозаспокоєння і не означає, що у нас немає гострих насущних питань, які необхідно невідкладно розв'язувати, не означає, що ми вільні від деяких негативних явищ, які необхідно рішуче викоринювати. Зараз актуальною, зокрема, є боротьба з різними проявами паразитичного способу життя, нетрудовими прибутками, тунеядством.

Суспільно-корисна праця — єдине джерело зростання суспільного багатства, добробуту народу і кожної радянської людини.

Трудові прибутки, одержані в процесі суспільно-корисної праці на соціалістичних підприєм-

ствах, установах, організаціях, радгоспах, колгоспах, а також в порядку індивідуальної трудової діяльності, дозволеної законом, інших видів діяльності, ґрунтованих тільки на особистій праці громадян і членів їх сімей, складають основу особистої власності громадян, їх матеріального добробуту, і ця власність не може використовуватися для витягання нетрудових прибутків, на шкоду суспільству.

Це конституційне положення є визначальним для встановлення розуміння нетрудових прибутків. Причому обов'язковою умовою правомірності прибутку є його відповідність кількості витраченої праці і якості виробленої продукції, а контроль за мірою праці і споживання здійснюється державою.

Всі інші шляхи прибутків, спроба мати їх в обхід вимогам держави — суперечать суті соціалі-

зму, його принципам соціальної справедливості — «кожному по праці», є аморальними, протиправними і відносяться в цьому випадку до нетрудових, призводять до так званого безґрунтового забезпечення.

Аналіз діючого законодавства, прокурорської слідчої і судової практики показує, що джерел нетрудових прибутків немало. Більш того, в ряді місць з'явилися групи людей, які одержують прибутки поза сферою суспільного виробництва, займаються розкраданням, спекуляцією та іншими видами незаконної діяльності.

Наприклад, на Московському комбінаті розкрадання здобули такого розмаху, що деякі оператори автозаправочних станцій по півроку не приходили в касу за одержанням зарплати. Жили на кошти, отримані від розкрадання нафтопродуктів.

На жаль, приклад витягання нетрудових прибутків мають місце і в Київському інженерно-будівельному інституті. Так, була притягнута до кримінальної відповідальності випускниця інституту Кідора за здійснення спекулятивних дій. А кілька днів тому за здійснення спекулятивних дій в особливо великих розмірах засуджені до тривалого строку позбавлення волі колишні студенти інституту Шапохін, Сиволап, Іньков, Пожар.

Отже, питання боротьби з нетрудовими прибутками необхідно розглядати не як одностороннє, а в широкому контексті вдосконалення господарського механізму і перетворення економіки на інтенсивний шлях розвитку. В цьому — одне із основних завдань суспільства, а значить, і кожного зокрема.

Ю. АЙВАЗЯН, ст. помічник прокурора Залізничного району м. Києва.

НОВИНИ КІНОЕКРАНУ

І НІХТО НІД СВИТІ

Для фільму розпочинається в серпні 1941 року на залізничній станції, яку бомбять німецькі літаки. Вибух, палаючі вагони, стогін поранених — у цій трагічній плуатині відбувається перша зустріч глядачів з героями фільму — бійцями невеликого загону під командуванням старшини Жигарева, який відбивав наліт німецьких бомбардувальників. Полковий комісар Клименко керує відправкою поранених у тил.

Загін старшини Жигарева одержує наказ комісара будь-що втримати міст біля села. У крайньому випадку його потрібно буде підірвати. Серед бійців цього національного загону — українців Білоуса, Матюшенка, росіян Мозжеріна, Туріна, Земцова, туркмена Джалілієва — випадково опиняється син німецького комуніста-антифашиста Юргена Ріттеля Отто.

Режисера цього фільму Володимира Довганя глядачі пам'ятають за

картинами «Грізні ночі», «Загибель ескадри», «А тепер суди...», «Сімейне коло», «Сімнадцятий трансатлантичний».

Комісар Клименка зіграв Андрій Волтнев. Після виходу на екрани фільму «Мій друг Іван Лашин» цей актор, який знався в ньому в головній ролі, завоював широкую популярність у глядачів. Крім того, він знімався в картинах «Торpedоносці» (Гаврилов), «Поїздки у старому автоблї (Герман Сергієвичу); у телевізійній стрічці «Протистояння».

Отто Ріттеля зіграв студент Вищої акторської школи імені Ернста Буша в Берліні Хаген Хеннінг. Це його перша робота в кіно.

Автори сценарію: Володимир Осяк, Володимир Довгань, за участю Сергія Белошнікова. Режисер Володимир Довгань. Оператор Вадим Верещак.

В. ОСИПЕНКО.

Режисера цього фільму Володимира Довганя глядачі пам'ятають за Редактор А. БОГОВІС.